

ח כמג סכ"ה ו' וט'
טיל מני שאלתו מיטולן לי
ממלנו ליא נמי מומחה מני
יקל לאסיהו קפיטל למינס
מנמל וווכטו ואין סמל
טהשכרים יכווצים לממות
עליהם וכוכביה דרכי ממי
סוט פליק מוקט דג ט'
ע"ה וכן פליק גמיימי
ירקן נכס: ט קויל קענץ
מן נכס מזוכס לגיהון
וניכל בס קעל יוכן גומל

באר חיים - ביאורים

ורווכבו. אבל למטה מגמל ורווכבו אסור להוציא
ברשות הרבים וכן בhabi מפולש, אף כשהנתנו לו
בני המבו רשות להוציא זיוון, מפני שמצויק את
הרבים, אבל במבו שאינו מפולש אם בני המבו
מחלו לו יכול להוציא זיוון אפילו למטה מגמל
وروוכבו, ואין שאר העוברים ושבים יכולים למחות
בו (מל'). ועיין פרטני דין אלו בסעי' תי"ז סעיף ב'
ובבשו"ע הרב היל' נזקי ממון סעיף י"ט. (קצ) ובכל
שכן במבו. שאין העוברים ושבים מרוכבים כל
כך. (קצא) גדר מבית לבית. ואפילו גובה
הרבבה. (מלג). (קצב) אם מאפייל. כగון שהוא ארון
ורוחב. ובכל אלו אם עבר והוציא קוצץין אותו
מיד (מלג). (קצע) או שופך משם שופכין
לאמצע הדרך אסור. והוא דבר שרבים
נכשלים בו בזמןינו שפטוחים גוזחרא לאoir
דרשות הרבים, והרבה פעמים מנוטפים מי שופכים
על העוברים בראשות הרבים (מלג).

ב' (צד) ונהנוף. פ' החלק הנגלה מהאלין על

(קפז) הגמל עובר ברובבו. סגה וסול סדין
 (קפט) למעלה מגמל ולוכנו, מפיו נלשות קרדיין
 יחולין לעכט עלייו (עוור נסס פלמ"ס וכן מאג פלי"ג). מבי'ן
 מנימת לניט, למחפייל על צי לסתות קלאניש מו' ז
 הפל"צ). ואופיינו זו מהה, (קצב) לס מלחפייל (קצג) ז
 סדרן, לסול (ריכ"ש קמין ט

כח ראותו יש לו ראננה (קד) זהנוּת (פייעוט מלך פולין שענ' מלך קייו גטו

שיםחו בידו (מג), ראה שבני רשות הרבים מרגננס
על אחר שיש לו ג"כ אילן הנוטה לרוח"ר וחסימ
על כבודו שלא לرنן על שלו יקרץ, וכל שכן אם
באו לפניו לדין על אותו אחר שצורך לו לקוץ
את שלו קודם שיגמור הדיון על אותו אחר, קשות
עצמך ונח"כ קשות אחרים עכ"ל (מג).
(קפז) הगמל נועבר ברוכבו. והיינו כשהישוב עליו
בקומה זקופה (מג), אבל למעלה מגמל ורוכבו אין
בני רשות הרבים מעכבים עליו دائم להם הפסד
בכך (מג), ונראה שהיה השיעור בזמניהם, אבל
בזמןינו צריך לשער בגובה של מטען הכיבוי
שעלול לעبور שם (מג). ואף בשנות השמיטה
モותר לקוץ ענפים אלו (מג). ובמנתנית פלייג
רבבי יהודה וסובר דקוצץ כדי שהיא עבר גמל
טעון פשתן או זמודות ורבי שמעון סובר דקוצץ
כל מה שנוטה לרשות הרבים מפני הטומאה, ולית
הילכתא כותיהו. (קפח) לדוזיא זיז. ואפילו זיז
כל דהו אסור (מג). (קפט) **למעלה מגמל**

אינו במשפט

ק"ק"מ סנקט פיטר למעלה מקומ ורוינו וכמלחה זכומו שי
רבניליס לרוכב נסום ולמי על גבי גמל. (חכט) בירושלמי
פ"ג דצמ"ה ק"ג חכל נועל כו' לה פטרוף ופי' מאר"ס
קוילומן דפטרוף פ"ו עופס ברוחס לר"ר סוקו"ז כדי
טיעודו גמל ודוכנו. (חל) פתחו חותן אס, מ"ק עין גראט"ס
ק"ג ט: אס, וכמב' פפטמי חותן צס שארנש נעלן מנויות נכסיליס
נוז אמונייליס נעלים לו קדם מהלען לרוחס וליז"ג נמייר
レス"ר, וכפרט כמסמדרכות נדמת שבקשי יס מקוס לעזרה, וכן
奢מניות כל רכע על המדילס שמנועיס מעבר כי חדס,
לפעמים קויליכס לדמת לנדיט ומגען ליי סכנת גפסות.
הלו (בל) ב"ח, קמ"ע קי' פ"ז סק"ה, גרא"ל סק"ה.
הלו (בל) לבוש. (חלג) שדרוך סזולמן סמ"ה. (חל) פתחו
חוון סס קפע"ג, וויס קדס נעל גאנזטילע לנדי רס"ר ע"ס

גניל דיליט עליו לקוֹן, ועיין לעיל מעדיף כ"ב מס' כ' צו
שמנדיני סרלהטוניס מנולר לדלני יומי צוין נחיקת דימית ובין
בזקוק דרכיס מילוי מינ' להליך כי הס נגידי דיליט.
(חכל) ברש"ש דף ס. דיליק מדכרי קגמ' סס דמסכם דנקומת
חוּט נידין לכוֹן עד טירלה סבנ' לר"ר מעכטס על סיק כוֹ
וללה נימרווכו הספקיס ע"ט, חמנס לדכרי קמליהו מנולר דזאָ
דזוקם נמיכוין פַּוְזַּמְּצִי ר'ס"ר. (חכל) זהוא עפ"י עוגdem
קגמ' דף ס. ע"ט. (חכל) מאירדי, וסוח עפ"י קגמ' דף כ' כו:
הפלפער דגמאין וורי ע"ט. (חכל) בשוו"ת מקרלי לא קו"מ מ"ג
קי' פ"ס סוליך צמוילין זיין למיטה מגמל ווילכו ווילס למופר
ולאטטימיק נקלען לר"ר כדי סטוד יהו רוחיו לנעבו כו גמל
וילוכנו, ווילס דעתו סס למפלכיס עליו ע"ט. (חכל) פתחי
חוּטן פ"מ קפ"ע, וכן מטעם קדם צו"ט מאלי"ט מ"ל קי'

אל קלע) נוטה על עלייתו של לוי ומעכבו מלחתיה גנו, (קצת) יכול לוי ל��וץ הנוף המעכבו.

שדה אחר מהם, שניהם חולקים פירוטין.
לן העומד על המצא, אף על פי שהוא נושא לתוכו

ל דראובן שחפר בור וירד ומצא שרשי אילן של שמעון בתוך שדהו, (קצז) קוצץ וחופר והעצים שלו. ואם היה קרוב לאילן שמעון (קצח) בתוך ט"ז אמת, השרשים של שמעון וקוצצם ונותנתם לו. ואם איןנו צריך לחפור בור, יוצאו השרשים של שמעון בתוך שדהו, הרי חיים כדי שלא יעכב המחרישה, וכל שורש שמא (קצט) בתוך שלשה

באר חיים - ביאורים

(פ"ד משכנים ה"ט) כשמואל דלא אולין בתר הענפים אלא בתר השרשים והויל והרישו לחצאי חולקים ג"כ בפירות כל האילן, ואמ השרשים נוטים לזה יותר מלווה חולקים לפי ערך מה שהשרשים נכנים כזה יותר מבזה (מל''), וכשאינו עומד על המיצר אלא בתוך שדה אחד מהם אף שכל השרשים יוצאי לשל חבירו הרי כל הענפים והפירות שלו לבדו (מל''), וכ"כ הטור בסיסי קס"ז דהילכתא כשמואל, וכן פסק המחבר שם סעיף ב', ומה שכתב כאן הטור (סמי"ב) בשם גאון דהילכתא כרב, לאו לדינה כתבו, אלא דהיכי שנহגו כן מנהג מנוג אע"פ שהוא כנגד שמואל דהילכתא כתיה (מל').

ל (קצץ) קוץין וחופר. וכך אם שדרה אינה
עשוייה לבורות ונמלך וחפר בור קוץין
וחופר (ממ.). (קצץ) בתוכך ט"ז אמה. דשيعור
יניקת האילן הוא ט"ז אמה, לכך עד ט"ז אמה
הוא כגוף האילן והן של בעל האילן ולא
יותר. (ממ.). (קצץ) בתוך ג' טפחים. שהוא
כדי צורך עומק המחרישה, וكم"ל דanine קוץין
אללא כדי עומק ג' טפחים ולא יותר (ספנ). אי נמי

הארץ, הינו נוף של אילן המתנווף ומתרומם (מלט). (קצת) יבול לויLKוין הנוץ המעכבר. שהתויה נתנה רשות לניזק לקוין כדי היקוין וככלעיל סעיף כיוז, ואין ראובן יכול לומר לליו אתה גרמת הייזק שהגבהת את גגך ולא כל הימנך שתגביה את גגך לקוין את תאנתי (מלט). בטע (קזו) אילן העומד על המיצד וכו'. בגם' (ב'ט דף קו) איתא, אילן העומד על המיצר, אמר מר רב הנוטה לכאן לכאן והנותה לכאן לכאן, ושמואל אמר חולקין, ולפירושי שם אידי' שהאלן נתוע כולו ברשות אחד מהם והשרשים נכפו ונטו כולם לתוך שדה האחר ויונקים משל חבירו. ובתוס' שם פירושו דאיידי' שהאלן עומד על המיצר שהוא של שניהם, ואין השרשים מתפשטין לקרקען של זה יותר משל זה אך הענפים נוטים יותר לשול אחד מהם, דרב סובר כיון שהשרשים שווים אולין בתוך הענפים, והענפים שהם כנגד המיצר חולקים, ושאר הענפים מה שנוטה לזה הרוי הוא שלו ומה שנוטה לזה לזה, ושמואל סובר שחולקיםداولינו בתוך השרשים. ופסקו הרא"ש והרמב"ם

ציוון במשפט

יעט ע"ט נסוי"מ טగרומ מטה קו"מ ח"ה קי' מ"ג ונדקו"מ מלתק
עתק קו"מ ס"י י' סק"ע. (חلط) סמ"ע קקמ"ו, ועיין נסוי"מ
מהם פליש צדורי סטו למלון צין פירוט לנענפים, ונדקו"מ כמג
לטמ"ל נגרון דיטיכו סענפניש מזיקיס לנו, כיוון דליתכו מלה
לטמ"ר דף ק"ב גלויה שיקק סענפניש סכלותומו סס צלו וטל לקובוסס,
הן דלן קי"ל בכ' נגרו סדרה ו' לעניין סיוכויס נקון ממי
למיוקן, ועד פלייש. ל' (תט) חז"א קי' י"ג סק"ה.
(חמלן) רש"י, עמי פלייש, סמ"ע קקמ"ו. (תטכ) דרבינו

כל היליכות. בה (חלה) מפירוש הכלפק צמו"ע גמאלומות יסנות. (חלה) בשם צור סמ"ה סוכן נסמן ע"ש סקסט"ג, וכפממי שוכן פ"ג סקסט"ג ספקה דינמלו ססתוקן גמלומו למן כל חגיון שרוי וס כל מילו סטוקן נחלירו, וכמו זמלוינו צקיי קני"ג לפנין מרכז, לך כבד נמנול לעיל שעריך כ"ז (פס' קפ"ה) צבם סרמת"ה לדל' מסני חזקה צוה סדרי לה עטה מעטה רק גדל מעומנו. בת (חלה) נתיחה"מ סקסט"ג. (חלה) שם, וכסיינו כבitem טום ודלן כפירוש"ג, ועיין צקיי קפ"ג עס גרמ"ה.